

Folketingets Kommunaludvalg

Sagsnr.
2015 - 880

Folketingets Kommunaludvalg har d. 05.05.2015 stillet følgende spørgsmål nr. 1 til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
230099

Spørgsmål nr. 1:

Dato
12-05-2015

"Vil ministeren redegøre nærmere for de overvejelser, der ligger til grund for, at forslaget lægger op til, at kommunalbestyrelsen kan fritage ejendomme, hvor grunden er forsvundet som følge af kystnedbrydning, i stedet for at den skal fritage ejendomme for grundskyld, herunder hvorfor det ikke skal være en pligt for kommunerne?"

Svar:

Efter den gældende ejendomsskattelev kan grundejere risikere at skulle betale fuld grundskyld for en grund i op til ca. 2 år, efter at grunden er forsvundet eller væsentligt formindsket som følge af kystnedbrydning. Dette skyldes, at de ændringer i vurderingen af grundens værdi, som kystnedbrydning kan give anledning til, først får virkning for beregningen af grundskylden, op til ca. 2 år efter at der er sket ændringer på grunden.

Denne forsinkelse mellem en ændring på grunden og denne ændrings indvirkning på grundskylden skyldes den tekniske udformning af regelgrundlaget, herunder samspillet mellem vurderingsloven og ejendomsskattelev. Rent teknisk fungerer samspillet mellem de to regelsæt efter hensigten, men i dette tilfælde, dvs. hvor en grund forsvinder helt eller delvist som følge af kystnedbrydning, kan anvendelsen af reglerne føre til et resultat, der forekommer urimeligt i praksis.

Det er netop denne urimelighed, som en kommune har gjort opmærksom på. Hermed gøres der også opmærksom på behovet for at have mulighed for at fritage disse grunde for grundskyld, når det kan konstateres, at grundene er forsvundet helt eller delvist som følge af kystnedbrydning.

Når tekniske regler giver urimelige resultater i praksis, må der skabes hjemmel til, at disse regler kan fraviges. I dette tilfælde er det primære hensyn, at en borger, der har mistet sin grund til havet, ikke skal vente urimeligt længe på, at dette slår igennem på grundskylden. Dette hensyn varetages bedst ved, at der skabes hjemmel til, at kommunen kan foretage en skønsmæssig vurdering af kystnedbrydningen. Det er netop denne fleksibilitet, der efterspørges.

Hvis man ønskede en lovændring, der sikrede borgerne grundskyldsfritagelse, uden at kommunerne havde rum til at foretage skønsmæssige afgørelser herom, ville dette skulle gøres ved indsættelse af en skal-bestemmelse med klart definerede, objektive betingelser for en sådan fritagelse. Fx i form af "firkantede" regler om, hvor meget af grunden, der skal være forsvundet, før der kan blive tale om fritagelse, og deraf følgende krav om præcis opmåling. Der ville således blive tale om en uhensigtsmæssig

detaillovgivning, der ikke kunne rumme væsentlighedsvurderinger eller skønsmæssige afvejsninger fra kommunens side.

Der er med det foreliggende lovforslag givet kommunerne mulighed for at gennemføre en hurtig og ubureaukratisk sagsbehandling. Det er vurderingen, at det frie skøn for kommunerne og den medfølgende fleksibilitet giver borgerne mulighed for den hurtigste sagsbehandling, hvorfor det er fundet mest hensigtsmæssigt med en såkaldt *kan*-bestemmelse.

Med venlig hilsen
Morten Østergaard